

приобщаване към колектива на социума.

Така в ситуацията на Укел и съпътстващия кукерите израз се очертава специфичен вариант на хронотопа на маскарадните игри. На Укел (изток, спрямо сегашното разположение на селото, но на северозапад от старото място на селото с наименование Прижан) - нощ (тъмно) - огън - „изсиране“ - преобличане (маскиране) - тръгване на обиколка-център (мегдана) „аларга“ - сваляне на маските - къпане в реката.

Искам накратко да се спра на сборното място на кукерите, както и на тяхната „топография“ в контекста на местната сакрална топография с оглед участието им в сакрализацията на пространството.

УКЕЛ - Засега няма установена местна народна етимология на наименованието на местността. Направените консултации с езиковеди - етимолози сочат, че в основата на наименованието стои тълкуване за род, племе. Без да имам претенции, че съм изчерпал възможностите за справки в някои от тях се посочва, че става дума за висш господарски елит при прабългарите - УКИЛ, ВОКИЛ. Без да правя директни препратки само ще припомня, че тук се знае, че е била някога българската махала, а на отсрещния бряг на реката е била турската махала. И сега е българска, но вече не само тук.

От гледна точка на усвояване на пространството, чрез неговата сакрализация в местното знание, са налице предания за съществували в района дванадесет манастира, или пет манастира. Със сигурност, като факт, е известно, че тук е имало голям манастир с предположение, че той е бил главният на Малка Света гора Сливенска. Категорично установено е и наличието на три сакрални християнски топоса-параκληсите „Св.Илия“ на възвишението Атаната, „Света Троица“ и „Св. Мина“ в близост до Укеда. Югозападно от него е и районът на старото селище Прижан.

Спрях се подробно на ситуацията край с. Сотирия, защото